

Predgovor

U okviru globalnih aktivnosti UN su još 1992. god. otpočele sa radom i djelovanjem na problemima klimatskih promjena formiranjem UN Konvencije za klimatske promjene (UNFCCC). Bosna i Hercegovina je pristupila i ratifikovala ovu Konvenciju 2000-te godine. U čitavom ovom periodu nastoje se suzbiti negativni trendovi klimatskih promjena, u čemu se kao ozbiljni uzroci najčešće vide gradovi odnosno urbane sredine.

U Poznanju je krajem 2008. godine, na redovnoj godišnjoj konferenciji UNFCCC, konstatovano da „gradovi proizvode 80% od sveukupne svjetske emisije gasova sa efektom staklene bašte“.

Evropska Unija (EU) vodi globalnu borbu protiv klimatskih promjena i uspostavila je glavne prioritete. Njeni ambiciozni ciljevi su izraženi u „EU paketu za klimatske promjene i obnovljivu energiju“, koji obavezuje zemlje članice da smanje svoju emisiju CO₂ za najmanje 20% do 2020. godine. EU je, donijevši odluku 20:20:20, motivisala evropske gradove da se, u okviru „Sporazuma gradonačelnika evropskih gradova“, aktivno uključe u realizaciju postavljenih ciljeva.

Potpisnici Sporazuma gradonačelnika doprinijeli su ovoj strategiji svojim formalnim obavezivanjem da će ići čak i dalje od glavnog cilja putem implementacije njihovih održivih energetske akcionih planova.

U 2009.godini Republika Srbija je postala osnivač i članica Međunarodne organizacije za obnovljivu energiju (IRENA-International Renewable Energy Agency), koja se isključivo bavi obnovljivim izvorima energije. Ovim Ugovorom utvrđeno je da je svaka ugovorna strana dužna da u roku od godinu dana podnese Evropskoj komisiji plan za implementaciju Uputstva 2001/77/ES Evropskog Parlamenta i Savjeta iz 2001.godone, za priomociju električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije i Uputstva 2003/30/ES Evropskog Parlamenta i Savjeta iz 2003.godine, za promociju upotrebe biogoriva ili drugog goriva proizvedenog iz obnovljivih izvora za transport. U skladu sa ovim Ugovorom, u Republici Srbiji je 2009.godine donijeta Uredba koja se odnosi na korišćenje obnovljivih izvora energije za dobijanje toplotne i električne energije[1].

U Republici Srpskoj je 2009.godine donijet Zakon o energetici, a 2012.godine je usvojena Strategija razvoja energetike u kojoj je velika pažnja posvećena mogućnostima korišćenja obnovljivih izvora energije u Republici Srpskoj.

Informacije, mišljenja, analize, zaključci, prognoze i projekcije koji se iznose u diplomskom radu zasnivaju se na javnim statističkim i drugim javno dostupnim informacijama, podacima zvaničnih tijela Republike Srpske, podacima iz Opštine Gradiška, i podacima pojedinih kompanija energetskog sektora RS.